

Presentació de Manuel Cusachs, en la inauguració de l'exposició *Simbologies i retrats al peu del Montseny* de la Biblioteca Ferran Soldevila de Santa Maria de Palautordera

Primer de tot voldria agrair a l'Ajuntament, la Biblioteca i a la Frederica Montseny per donar-me l'oportunitat de presentar a Manuel Cusachs.

Fer una presentació de Manuel Cusachs és una mica difícil, en especial després dels comentaris que han realitzat altres persones abans que jo, i quines persones!! Salvador Espriu, Josep Pla, Francesc Miralles, Joan Fuster o Carles Duarte. Tot i així ho intentarem.

Manuel Cusachs és un escultor nascut a Mataró i que actualment viu i treballa a Orrius. Comença amb el dibuix i la pintura i amb el temps es passarà a la plàstica del volum. Tot i que no deixa de fer dibuixos, i com diu ell en un dels nombrosos catàlegs anteriors “Fer un dibuix cada dia en arribar a casa”.

El pas del dibuix a l'escultura el porta primer a treballar amb la pedra, i en especial a través del granit, com comenta “si el meu país no té marbre i té granit, jo ho faig amb aquest material”. El granit material que és habitual en la seva comarca del Maresme, i en podem veure una obra *Model al Taller I* realitzada amb aquest material a l'exposició.

Aquesta estimació a la seva terra el porta a realitzar dues sèries d'escultures dedicades al seu país, Catalunya, Dotze senyes de Catalunya de 1983.

La relació de la poesia amb l'obra de Manuel Cusachs és llarga, i aquí en tenim alguns exemples. Primer, en la realització d'escultures a partir dels poemes de Salvador Espriu, la col·lecció “*El Caminant i el mur*” Un conjunt

format per 33 escultures fruit dels poemes i les llargues converses mantingues amb Salvador Espriu. La segona relació entre poesia i escultura és amb el poeta Carles Duarte, en aquest cas primer són les escultures, i després el poeta en realitza els poemes, El conjunt s'anomena "*D'una terra blava*" obres de petit format, però que no vol dir amb poc contingut.

L'altra gran debilitat de Manuel Cusachs són els retrats, la majoria realitzats per plaer, sense encàrrecs. Els protagonistes són els amics i la família i aquí en tenim una mostra de les dues tipologies. Amb "*L'armari Blanc*", 33 escultures de bronze de personatges i amics relacionats amb la llengua catalana, que entre ells hi trobem Carles Duarte, Josep Maria Flotats, Baltasar Porcel o Josep Maria Espinàs. La família també la tenim representada, 3 retrats dels seus 5 nets, la Mònica, la Jana i en Martí, realitzats quan aquests tenien 5 anys.

No tot és realisme sinó que també hi ha simbologia, i aquesta la trobem en els "Signes del No-res", escultures que no representen res, són figures humanes que si mires bé fan signes i lletres. Figures que recorden l'existencialisme, la fortalesa i senzillesa de la mateixa manera que tenen les obres d'Alberto Giacometti. Per Manuel Cusachs tots els artistes anteriors ens deixen alguna cosa, i l'hem d'aprofitar, i així ho fa

Si estem al Montseny, i l'exposició s'anomena "*Simbologies i retrats al peu del Montseny*" no podem oblidar de la natura, i en tenim algunes obres. El conjunt "*D'una terra Viva*" en què el procés del vi representats pels ceps, agafen figures humanes i ens representen també el pas del temps.

Manuel Cusachs també té altres obres que podem contemplar en col·leccions privades i públiques, i l'espai públic. Ha treballat per espais tant emblemàtics de Mataró com a l'església escolòpia de Santa Anna o a

Barcelona a la Sagrada Família. De manera que en aquests moments tenim l'oportunitat de tenir a Palau per uns dies l'obra de dos artistes en aquesta basílica universal. En Manuel Cusachs en aquesta exposició i a Joan Vila Grau amb el vitrall de la rosassa de l'ermita del Remei.

Podria continuar explicar més coses de les seves obres, però us recomano que la veieu i sentiu allò que transmet la seva obra i també ell. Una senzillesa i proximitat que fa que el temps i l'entorn desapareguin per un moment.

De part de tots els que hem estat en la preparació de l'exposició li volem agrair, i en especial ho volen fer les treballadores de la biblioteca, per adaptar-se a les característiques de l'espai.

Jo he fet aquesta explicació, però el millor per explicar la seva obra que sigui el mateix autor.

Josep Maria Pascual i Sabé

Santa Maria de Palautordera, 21 de gener de 2011